

Arrest

nr. 147 238 van 5 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. RIAD loco advocaat M. DOUTREPONT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig van Luanda. Sinds 2012 ging u naar manifestaties van de beweging 'grupo revolucionario jovem'. U ging in totaal drie maal naar een manifestatie. Tijdens uw laatste manifestatie, op 27 oktober 2014, werd u, tijdens de voorbereiding om 9u, gearresteerd. U werd geblinddoekt en ergens heen gebracht waar u in een kamer met 7 personen werd opgesloten. Omdat u zwanger was en u zich niet goed voelde, werd u door een bewaker vrijgelaten. Hij zei u wel niet naar huis te gaan, omdat u gezocht zou worden. U vroeg op straat iemand of u zijn telefoon mocht gebruiken en contacteerde uw vader. Die nam contact op met een collega van u, tevens de zoon van een gouverneur, die u hielp om het land te verlaten. Op 9 november 2014 verliet

u Angola per vliegtuig. Op 12 november vroeg u in België asiel aan. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

In België beviel u op 13 januari 2015 van een zoon (J.S.P.N.).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegt aangaande de rechtstreekse aanleiding voor uw vlucht, met name de laatste manifestatie waaraan u deel zou hebben genomen op 27 oktober 2014. Zo verklaarde u voor het CGVS dat er op 27 oktober een manifestatie was **tegen de lange tijd dat de president al aan de macht is** (zie gehoor CGVS, p. 4). Even later tijdens het gehoor, gevraagd naar het thema van de manifestatie van 27 oktober, haalt u echter aan dat de manifestatie ging over de **'activiteiten van de president en de vrijheid van meningsuiting'** (zie gehoor CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter dat jullie protesteerden **tegen een wet die werd uitgevaardigd** (zie vragenlijst ingevuld op de DVZ dd. 19/11/2014, nr. 5). U geconfronteerd tijdens het gehoor op het CGVS met uw verklaring dat jullie tegen een wet protesteerden, verwijst u naar **de stijging van de brandstof(prijzen)** (zie gehoor CGVS, p. 6). Ter bevestiging vervolgens gevraagd of dat dan hetgene was waartegen u op 27 oktober manifesteerde, ontkende u dit echter en verwees u naar een speciale manifestatie op 3 oktober die daartegen gericht was, maar waar u helemaal niet aan deelnam. Dat u dan echter naar deze wetgeving en manifestatie verwijst wanneer u wordt geconfronteerd met een inconsistentie in uw verklaringen aangaande de door u bijgewoonde manifestatie – met de bedoeling u de gelegenheid te geven deze uit te klaren – tast de doorleefdheid en geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds aan aangezien u er niet in slaagt een coherente uitleg te bieden voor uw inconsistente verklaringen aangaande het doel van deze manifestatie. Aangezien u zelf aangaf dat u enkel ging naar manifestaties waar u zich betrokken bij voelde en waarbij u het gevoel had dat u er bij moest zijn (zie gehoor CGVS, p. 6), mag van u verwacht worden dat u goed op de hoogte was van het thema van de manifestatie en daar dus coherente verklaringen over zou kunnen afleggen.

Tevens legt u inconsistente verklaringen af aangaande de naam van de groep of beweging waartoe u beweert te behoren. Zo verklaarde u voor de DVZ dat u reeds 2 jaar deelneemt aan manifestaties met de **Movimento Revolucionario Jovem** (zie vragenlijst ingevuld op de DVZ, nr. 5). Voor het CGVS verklaarde u echter dat de enige naam van uw groep is **'Grupo Revolucionario Jovem'** (zie gehoor CGVS, p. 5). U geconfronteerd met uw verklaring voor de DVZ, met name dat u daar zei dat uw groep 'Movimento Revolucionario Jovem' heet, haalt u aan dat het inderdaad een beweging (movimento) is maar het is ook een groep mensen. U nogmaals ter verduidelijking gevraagd of de groep een vaste naam heeft of dat de benaming enkel een omschrijving betreft, bevestigt u dat de naam van de groep 'Grupo Revolucionario Jovem' heet (zie gehoor CGVS, p. 6). Het is echter niet aannemelijk als de groep met wie u reeds 2 jaar manifesteerde inderdaad als enige naam 'Grupo Revolucionario Jovem' heeft, u deze organisatie dan op de DVZ enkel zou benoemen als 'Movimento Revolucionario Jovem'.

Verder kunnen er ook enkele opmerkingen worden gemaakt bij uw beweerde betrokkenheid bij de groep. Ook hier zijn uw verklaringen alles behalve consistent te noemen. Zo haalt u aan, ondanks de bedreigingen die steeds door de politie geuit werden naar de groep toe, driemaal te hebben deelgenomen aan een manifestatie van de groep (zie gehoor CGVS, p. 4). U verklaart bovendien dat er meestal bij elke manifestatie doden en gewonden vielen (zie gehoor CGVS, p. 13), waardoor mag aangenomen worden dat u zeer gemotiveerd moet zijn geweest om u te engageren en deel te nemen aan deze manifestaties. U haalt initieel ook aan dat u betrokken bent geraakt bij de groep via een vriendin en u haalt enkele zaken aan die u erg raken (zie gehoor CGVS, p. 5). Bovendien vermeldt u dat u samen met uw vriendin pamfletten ophing (zie gehoor CGVS, p. 6). Anderzijds tracht u echter uw betrokkenheid te minimaliseren door te stellen dat u niet echt betrokken bent bij de politiek en de groep (zie gehoor CGVS, p. 5, 6). U haalt zelfs aan dat u niet teveel betrokken wou geraken omdat u bang was dat u dat uw job zou verliezen (zie gehoor CGVS, p. 6). Merkwaardig genoeg haalt u verder aan dat het nooit in u is opgekomen dat u zou kunnen opgepakt worden (zie gehoor CGVS, p. 6). Uw verklaringen duiden hier allerminst op een doorleefdheid en reflectie van iemand die bewust zou deelnemen aan manifestaties in een omgeving die repressief staat ten opzichte van mensen die zich negatief uitlaten over het heersende regime.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat het hoogst merkwaardig is dat u niet weet wat er verder op 27 oktober, na uw arrestatie nog gebeurd is. U verklaart te denken dat de manifestatie gewoon doorging en weet niet of er die dag nog doden vielen of wat er verder die dag nog is gebeurd (zie gehoor CGVS, p. 10). Nochtans bleef u na deze manifestatie nog meerdere dagen in Angola bij uw collega

ondergedoken en hebt u nog regelmatig contact met uw ouders die van alles op de hoogte blijven via uw buurvrouw die lid is van de groep waartoe ook u behoorde (zie gehoor CGVS, p. 3, 10, 15).

Wat betreft de door u aangehaalde manifestatie van 27 oktober 2014 kan nog worden opgemerkt dat hierover nergens informatie werd teruggevonden door het CGVS. Ook u, die nochtans tijdens uw gehoor op de DVZ en het CGVS zelf verwees naar bronnen op het internet (zie gehoor CGVS, p. 9, vragenlijst ingevuld op DVZ, nr. 1), legt geen informatie voor over deze manifestatie. Uw advocate bezorgde op 9 februari 2015 nog enkele rapporten met algemene informatie over Angola, maar ook hierin wordt geen gewag gemaakt van de bewuste manifestatie op 27 oktober 2014. Anderzijds kan worden vastgesteld dat uw verklaringen over deze manifestatie reeds danig aangetast zijn zodat zelfs indien deze manifestatie werkelijk zou hebben plaatsgevonden het niet aannemelijk is dat u daar ook daadwerkelijk op aanwezig was, laat staan bij betrokken was en hierdoor problemen zou hebben gehad.

Ook wat betreft de tweede manifestatie, met name die op 23 mei 2013, waarop u aanwezig zou zijn geweest kunnen immers enkele bedenkingen worden gemaakt.

Zo verklaarde u dat deze manifestatie van **23 mei 2013** georganiseerd werd omdat twee collega's van u **gedood** werden omdat ze deelnamen aan manifestaties tegen de partij die aan de macht is (zie gehoor CGVS, p. 8). U gevraagd wie die twee collega's dan waren, verklaart u dat ze **Alves Casula** en **Isayas Kabulenge** heten (zie gehoor CGVS, p. 8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat deze manifestatie in Luanda plaatsvond op **27 mei 2013** en dat het ging om de **verdwijning** van **Isaias Cassule** en **Antonio Alves Kamulingue**. U verklaarde uitdrukkelijk dat deze mannen zijn doodgeschoten terwijl ze aan het manifesteren waren, tijdens de manifestatie (zie gehoor CGVS, p. 12). U weet echter niet meer waar die manifestatie waar ze werden doodgeschoten plaats vond, noch waartegen ze op dat moment aan het manifesteren waren (zie gehoor CGVS, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter duidelijk dat deze twee mannen (van wie u echter de voor- en achternamen door elkaar haalt) niet meteen werden gedood maar na de protestactie verdwenen. Eén van hen werd zelfs pas twee dagen na de protestactie ontvoerd. U haalt tevens aan dat er tijdens die manifestatie in mei 2013 wel wat geduw en getrek is geweest door de politie, maar dat er geen doden en gewonden vielen en bij uw weten ook geen arrestaties waren (zie gehoor CGVS, p. 13). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat een tiental personen voor een korte tijd werd aangehouden en mishandeld. Deze arrestaties, waaronder zeker een langere aanhouding en beschuldiging van één arrestant, werden blijkbaar door verschillende bronnen vermeld, zodat toch mag aangenomen worden dat u, die verklaart actief te zijn voor mensenrechten en vrije meningsuiting, hiervan op de hoogte zou zijn. **Ook uw verklaringen betreffende uw aanwezigheid op en betrokkenheid bij de manifestatie van mei 2012 missen dus elke geloofwaardigheid.**

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u geen weet hebt van andere groepen die ook deelnemen aan de manifestaties tegen het huidige regime in Angola (zie gehoor CGVS, p. 9). U verklaart dat uw groep, met name de Grupo Revolucionario Jovem de meest gekende is. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in de periode waarin u beweerde actief te zijn geweest, van 2012 tot 2014, meerdere groepsnamen de revue passeren, maar niet als dusdanig de naam 'Grupo Revolucionario Jovem'.

Wat betreft de leider van uw groep, Nito Alves, verklaart u niet te weten van welke wijk hij afkomstig is (zie gehoor CGVS, p. 9), wat merkwaardig is aangezien u verklaart dat de groep waartoe u behoort volgens wijken georganiseerd is (zie gehoor CGVS, p. 9). Verder verklaart u over Nito Alves dat hij, sinds u betrokken bent bij zijn groep, in 2014 niet zo lang heeft vastgezet. Ook in 2013 zou hij niet lang hebben vastgezet. Gevraagd wat u begrijpt onder 'niet lang', verklaart u 'een week' (zie gehoor CGVS, p. 12). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Nito Alves in 2013 (sinds 12 september 2013) gedurende 2 maanden opgesloten zat in Angola en zelfs een hongerstaking begon. Dat u hiervan niet op de hoogte blijkt te zijn tast de geloofwaardigheid van uw engagement en activiteiten verder grondig aan.

Al deze elementen laten toe geen geloof meer te hechten aan uw engagement en activiteiten voor de 'Grupo Revolucionario Jovem' en bijgevolg ook niet aan uw verklaringen betreffende de problemen die u daardoor zou hebben gekend in Angola.

U legt ten slotte geen enkel document voor dat uw identiteit, reisweg of asielrelaas zou kunnen ondersteunen. De documenten die uw advocate later doorstuurde naar het CGVS bevatten enkel algemene informatie waarin uw naam niet wordt genoemd. Deze informatie heeft, gezien bovenstaande vaststellingen in verband met de ongeloofwaardigheid van uw engagement, ook geen betrekking op u.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1, (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 48/3 en 52 *juncto* 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 4.3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van de motiveringsplicht zoals bepaald in artikel 52 en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene zorgvuldigheidsplicht en van *"het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur"*.

Verzoekster meent dat verweerder een oppervlakkige lezing maakte van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ), waar zij stelde dat er verschillende redenen waren waarom zij besloot zich aan te sluiten bij protestbewegingen tegen de MPLA, onder meer de onjuiste wetten die door de partij genomen werden. Dit betekent volgens haar niet dat zij verklaarde dat de manifestatie van 27 oktober 2014 tot doel had een bepaalde wet te bestrijden. Het gehoorverslag bevestigt volgens haar dat zij op DVZ in het algemeen verwees naar het feit dat de *Movimento Revolucionario Jovem* (hierna: MRJ) regelmatig manifestaties bijeen trommelde tegen onjuiste wetten, zoals de stijging van de brandstofprijzen, waartegen op 3 oktober 2014 inderdaad een manifestatie werd georganiseerd in Angola. De activiteiten van de MRJ zijn in het algemeen gericht tegen José Eduardo dos Santos en het feit dat hij ononderbroken president is sinds 1979 en voor een bevordering van de mensenrechten en de vrijheid van meningsuiting. Er valt volgens verzoekster geen tegenstrijdigheid te onderlijnen tussen haar verklaringen op het CGVS omtrent het thema van de manifestatie van 27 oktober 2014.

Vervolgens stelt verzoekster dat de naam van de beweging in het algemeen *"Movimento Revolucionario Jovem"* is, maar dat deze beweging bestaat uit groep(en) personen, georganiseerd per wijk, waardoor de activisten tussen elkaar verwijzen naar *"de groep"*. De twee benamingen worden, zoals verzoekster spontaan deed, door elkaar gebruikt, hoewel de officiële benaming *"Movimento Revolucionario Jovem"* blijft. Er worden verschillende benamingen gebruikt om één realiteit te beschrijven. Dit verklaart volgens verzoekster waarom verweerder geen informatie kon vinden over een *"Grupo Revolucionario Jovem"*, terwijl weldegelijk informatie te vinden is op het internet over de *"Movimento Revolucionario Jovem"*, zoals in de *"Monitor de Angola"*.

Wat betreft haar betrokkenheid bij de MRJ stelt verzoekster dat verweerders appreciatie dienaangaande subjectief is. Zij ziet niet in welke hoedanigheid verweerder bevoegdheid verschaft wat betreft het appreciëren van de doorleefdheid en reflectie waarvan iemand die bewust zou deelnemen aan manifestaties in een omgeving die repressief staat ten opzichte van mensen die zich negatief uitlaten over het heersende regime. Verzoekster merkt op dat indien enkel de personen die niet vrezen iets te verliezen door hun activisme (hun job, familie, veiligheid,...) de moed zouden vinden om op te staan tegen een repressief regime, de wereld er nog slechter aan toe zou zijn dan dat ze vandaag reeds is. *"Hitler zou vast de oorlog niet hebben verloren, de Berlijnse muur was nooit gevallen en er zou geen Arabische lente hebben plaatsgevonden."* Volgens verzoekster is dit *"eigen aan de menselijkheid. Om hier anders tegenover te staan moet men Boeddha of gek zijn."* De gedachte van *"mij kan dit of zal dit niet overkomen"* (een verkeersongeval, echtscheiding, kanker, rouw in de familie,...) is typisch van de menselijkheid. Het is niet de taak van verweerder om, als asielinstantie, hierover een zogenaamde *"socio-psychologische"* argumentatie te ontwikkelen.

Verder wijst verzoekster erop dat zij weet dat sommige van de personen die samen met haar werden opgepakt, nu nog steeds gedetineerd zijn. Zij meent dat verweerder niet ernstig kan menen dat zij had moeten achterhalen (op welke manier?) wat er verder was gebeurd op de dag van de manifestatie, terwijl zij hoogzwanger was, een vlucht uit haar land van herkomst moest overwegen en organiseren en in de tussentijd moest zorgen dat zij niet opgepakt zou worden. Vanuit België heeft zij, ondanks de schaarse middelen van toegang tot het internet waarover zij beschikt, zich wel blijven informeren over de situatie in Angola. Zij kon echter niets vinden over de gevolgen van de manifestatie van 27 oktober

2014 en heeft geen contact meer met haar groep. Zij acht verweerders argumentatie hieromtrent overigens opnieuw subjectief. Zij onderlijnt dat het feit dat een bepaald evenement niet terug te vinden zou zijn op internet, op zich niet voldoende is om de werkelijkheid van dit evenement in twijfel te trekken. Zij wijst er tevens op dat zij correct weergaf dat 27 oktober 2014 een maandag was, hetgeen volgens haar "een teken van doorleefdheid" is. Zij verwees tevens naar rapper Brigadeiro Dez Pacotes, die politiek geëngageerde liedjes componeert tegen het regime en die hiervoor de status van vluchteling kreeg in Europa. Volgens verzoekster moest verweerder in zijn motivering niet enkel rekening houden met de elementen die ongunstig zijn voor de verzochte status van vluchteling.

Wat betreft de manifestatie van mei 2013 stelt verzoekster als volgt in haar verzoekschrift:

"16. Verwerende partij onderlijnt nog het feit dat verzoekster zich in de datum van de manifestatie waaraan ze in mei 2013 heeft deelgenomen, heeft vergist.

De manifestatie waaraan verzoekster in mei 2013 deelnam, verliep inderdaad op 27.05.2013 en niet op 23.05.2013, zoals initieel verklaard door verzoekster.

Dit kan worden gezien als een bewijs dat verzoekster haar asielrelaas heeft verzonnen, ofwel precies als het teken dat zij onvoorbereid naar het onderhoud op het CGVS ging, zonder enige informatie na te checken of van buiten te leren.

In die zin kan een kleine vergissing qua datum op zich niet voldoende zijn om de echtheid van verzoekster relaas in twijfel te trekken.

Hetzelfde geldt wat betreft het feit dat verzoekster de achternamen van Isayas CASSULE en Antonio Alves KAMULINGUE door elkaar haalt.

17. Wat betreft de spelling van deze namen echter heeft verzoekster een probleem met de beweringen van verwerende partij.

Op geen enkel ogenblik werd verzoekster inderdaad verzocht om de bewuste namen neer te schrijven.

De spellingen « Isaias » i.p.v. « Isayas », « Casula » i.p.v. « Cassule » of « Kabulenge » i.p.v. « iKamulingue » rust dus geenszins op een spellingsfout van verzoekster, maar op de wijze waarop de dossiersbehandelaarster en/of de tolk de verklaringen van verzoekster hebben neergeschreven, zonder haar hiermee te confronteren. De dossiersbehandelaarster heeft trouwens gedurende het gans interview het Portugees woord « grupo » foutief als « gruppo » gespeld, wat ook een aanwijzing kan zijn dat zij foutief de namen gegeven door verzoekster heeft getypt.

Verzoeksters raadvrouw zelf had Cassule als « Caçoula » geschreven in haar interviewnota's.

(stuk 5)

Overigens heeft de dossierbehandelaarster zelf nog een andere spelling gebruikt in het verhoorverslag, nl. « Isayas » (en niet « Isaias » zoals in de bestreden beslissing) en « iCabulengei » (en niet « Kabulengue » zoals in de bestreden beslissing).

(verhoorverslag CGVS, p. 8)

De opmerking in de bestreden beslissing wat betreft de spelling van de namen is dus totaal irrelevant, varieert ook nog tussen het verhoorverslag zelf en de bestreden beslissing, werd niet gevraagd aan verzoekster en moet dus uit de debatten worden geweerd.

18. Verder is het correct dat Isayas CASSULE en Antônio Alves KAMULINGUE verdwenen na een manifestatie en pas nadien werden vermoord door de politiediensten, en niet werden neergeschoten tijdens een manifestatie, zoals verzoekster het verklaart.

Ze legt echter uit hoe zij aan deze stelling komt:

« Manifestatie 23/5/2013. Wat was daar zo belangrijk voor jou ? Dat was bij de dood van twee collega's. Dat was voor de mensenrechten. Tegen het geweld. Die mensen werden gedood omdat ze deelnamen aan manifestaties tegen de partij die aan de macht si. Die manifestatie was een mars tegen de dood van twee personen. [...] Kende jij die twee personen ? Ik kende ze niet persoonlijk maar er werden pamfletten opgehangen dat ze van die groep waren en gedood werden omdat ze manifesteerden. Dus op 23 mei werd er mars (sic) gehouden tegen de politie van de partij die aan de macht is die die personen heeft gedood. »

(verhoorverslag CGVS, p. 8)

M.a.w. is het door deze pamfletten dat verzoekster vernam dat twee van haar « collega's » werden gedood omdat ze manifesteerden. Zoals zij verder verklaart, is de enige vorm van publiciteit die wordt gegeven aan de manifestaties het aanplakken van pamfletten ; wat ze weet over deze twee activisten, komt dus ook van wat er op de pamfletten stond.

(verhoorverslag CGVS, p. 11)

Het is pas nadien dat ze verklaart dat deze twee activisten werden gedood terwijl ze aan het manifesteren waren.

(verhoorverslag CGVS, pp. 12-13)

19. Opnieuw kan men zich hier de vraag stellen wat dit allemaal terzake zou veranderen.

Het belangrijkste kan verzoekster wél uitleggen: dat ze deelnam aan een manifestatie voor de vrijheid van meningsuiting, tegen het geweld en uit protest tegen de moord twee activisten, waarvan zij de namen ongeveer kent, gedood omwille van hun deelname aan een manifestatie. Ze kan ook een heleboel details geven over hoe zo'n manifestatie verloopt:

« Vertel me eens hoe zo'n manifestatie verloopt? Er is voorafgaande vergadering. Het is de leiding die zegt op welke datum die plaatsvindt, Nita (sic) Alves geeft dat door. Luete vergadert dan met de mensen. De datum wordt dan op pamfletten gedrukt en rondgedeeld aan de mensen en op pamflet (sic) staat het uur en de plaats en wie de leiding heeft over de manifestatie en ook het thema. Wat er wordt gescandeerd wordt dan ook afgesproken. Bv. 'Ze du buiten'. Hoe worden pamfletten verspreid? Iedereen heeft een functie. En dan worden die meegegeven met de leden. Bella [verzoeksters buurvrouw] had er ook altijd en die werden rondgedeeld aan de leden die ze gingen aanplakken. Dat moest een week voor de manifestatie gebeuren zodat de mensen het op tijd wisten. Wordt er ook nog op andere manieren publiciteit gemaakt? nee. »

(verhoorverslag CGVS, p. 11)

Dat een reeks details uit de verklaring van verzoekster niet helemaal overeenkomen met de werkelijkheid verandert niets aan het feit dat de grote lijnen er zijn, en vooral dat ze weet waarom ze gaat manifesteren: of de twee activisten nu tijdens een manifestatie, dan na de manifestatie maar naar aanleiding hiertoe, werden vermoord, verandert niets ten gronde wat betreft haar bekommernis over het staatsgeweld.

Overigens erkent het CGVS zelf dat in mei 2013 – zij het 23 en niet 27 mei – een manifestatie werd gehouden in Luanda uit protest tegen de dood van de twee voormelde activisten.

Opnieuw had verzoekster, moest zij haar verhaal hebben voorbereid, deze details nagecheckt op het Internet voor het verhoor. De kleine onnauwkeurigheden die haar worden verweten door de tegenpartij, en het feit dat de grote lijnen die zij aangeeft helemaal correct zijn, tonen precies de doorleefdheid van haar relaas aan."

Aangaande Nito Alves stelt verzoekster als volgt in haar verzoekschrift:

"20. Hier ook kan dezelfde opmerking worden gedaan dan wat betreft de manifestatie van mei 2013 en wat betreft de bestreden beslissing in het algemeen, nl. dat verwerende partij verzoekster verwijt sommige dingen niet te weten, zonder hierover een correcte afweging te doen met wat ze wel spontaan verklaart.

Zo verwijt tegenpartij aan verzoekster niet te weten uit welke wijk NITO ALVES afkomstig is en te verklaren dat hij in 2013 en 2014 « niet zo lang » heeft vastgezet, terwijl hij in 2013 twee maanden lang heeft vastgezet.

Het bewust uittreksel uit het verhoorverslag is de volgende:

« U zegt dat Alves ooit gearresteerd werd? Wanneer? In 2011. Ik hoorde dat hij gevangen had gezeten. Ik denk dat hij drie maanden gevangen heeft gezeten. Ik was toen nog niet in de groep. In 2014 ook. Toen heet hij even vastgezet niet zo lang. Weet je waar hij precies opgepakt is in 2014? Bij een manifestatie. Waar? Ik weet het niet precies, was er niet bij maar ik vernam het wel via internet en bij vergaderingen vertelt hij ook over de tijd dat hij heeft gevangen gezeten. Sinds je bij de groep bent nog andere momenten dat hij gearresteerd is? Nee. Ik weet enkel van bedreigingen dat hij zou gearresteerd worden. In 2013 heeft hij ook gevangen gezeten, maar niet lang. Wat is niet lang voor u? Een week. Hij krijgt nu ook al steun van een andere partij dan het MPLA, hij is veiliger nu. Van wie steun? Casa C en Mita die geven ook veel steun. Hoe geven ze dan steun? Bv. als hij wordt aangehouden. Want bv in 2013 is hij niet lang in de gevangenis gebleven. Het MPLA heeft hem ook al geld aangeboden zodat hij zou stoppen maar dat heeft hij nooit aangenomen. Van wie weet u dat? Ik ben van de groep. Mensen die naar vergaderingen gaan spreken daarover. Zo heb ik die info ook vernomen. »

(verhoorverslag CGVS, p. 12)

21. Opnieuw legt verwerende partij dus op alle slakken zout en onthoudt ze enkel het feit dat verzoekster verklaart dat ze denkt dat NITO ALVES in 2013 een week lang zou hebben vastgezet terwijl hij twee maanden opgesloten was.

Vooreerst heeft verzoekster, als antwoord op de vraag van hoelang NITO ALVES vastgezet bleef, niet i« een week » geantwoord maar, zoals blijkt uit de verhoornota's van verzoeksters raadvrouw (p. 22), « een week of zo »; m.a.w. wist ze het niet met precisie.

(stuk 5)

Overigens onthoudt verwerende partij hier enkel wat verzoekster niet weet en verzwijgt ze alle informatie die verzoekster spontaan weergeeft: NITO ALVES werd inderdaad in 2011, 2013 en 2014 gearresteerd, in 2014 niet voor heel lang, hij werd inderdaad op een manifestatie vastgehouden, Casa Ce steunt hem inderdaad. Het enigste was verzoekster dus « mis » heeft i hoelang hij werd aangehouden in 2013, wat ze blijkbaar niet meer weet (« een week of zo », zegt ze).

Opnieuw kan zulke vergissing op een detailpunt, terwijl de grote lijnen kloppen, niet voldoende zijn om de geloofwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag aan te tasten.

22. Dat ze niet weet uit welke wijk Manuel Chivonde NITO ALVES afkomstig is, terwijl verzoekster verklaart dat de MRJ in wijken is georganiseerd, is precies te wijten aan... deze organisatie per wijk.

Verzoekster had inderdaad contact met (L.), de leider van haar wijk. NITO ALVES is, zoals zij verklaart, de leider van gans Luanda.

(verhoorverslag CGVS, p. 9)

Het is dus degelijk met (L.) dat verzoekster steeds contact had. Ze kende wel NITO ALVES als leider van gans Luanda, maar de wijk waarvan hij afkomstig is, deed er helemaal niet aan toe gezien hij de verschillende wijken overkoepelt.

De redenering van verwerende partij, volgens dewelke het niet geloofwaardig zou zijn dat zij de wijk waaruit NITO ALVES afkomstig is, niet zou kennen terwijl de MRJ in wijken is georganiseerd, houdt hier helemaal geen rekening mee en is vervolgens niet afdoende."

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een internetartikel over een actie op 3 oktober 2014 (stuk 3), een stuk uit de "Monitor de Angola" (stuk 4), uittreksels uit de gehoornota's van haar raadvrouw (stuk 5) en een internetartikel over Brigadeiro Dez Pacotes (stuk 6).

2.1.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar zij de schending aanvoert van "*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*", duidt zij niet aan welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoekster preciseert evenmin op welke wijze artikel 52 van de vreemdelingenwet zou zijn geschonden. Hoe dit artikel *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn kan niet worden ingezien daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekster de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.2.3. Verder dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreekt blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoekster kan gevolgd worden waar zij stelt dat zij op de DVZ en tijdens haar gehoor op het CGVS geen tegenstrijdige verklaringen aflegde over het doel van de manifestatie van 27 oktober 2014 waaraan zij zou hebben deelgenomen. Uit de neerslag van haar verklaringen op de DVZ valt niet eenduidig af te leiden dat zij verklaarde dat het doel van de manifestatie op 27 oktober 2014 erin

bestond te protesteren tegen een wet in verband met de brandstofprijzen in Angola. Er dient evenwel opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekster het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Er dient vastgesteld dat verzoekster verklaarde dat zij sinds 18 maart 2012 betrokken is bij de *"Movimento/Grupo Revolucionario Jovem"*, dat zij hielp met het ophangen van pamfletten en dat de beweging samenwerkte met andere organisaties (gehoorverslag CGVS, p. 5, 6 en 9). Er kan dan ook redelijkerwijze aangenomen worden dat de groep of beweging waarbij verzoekster betrokken was, een zekere mate van organisatie kende, zodat zij in staat kan geacht worden een begin van bewijs bij te brengen waaruit haar aanhorigheid bij deze organisatie blijkt. Daar verzoekster geen dergelijk begin van bewijs bijbrengt, dient te worden afgegaan op verzoeksters verklaringen ter beoordeling van haar asielaanvraag.

Wat betreft de naam van de groep of beweging waartoe verzoekster stelt te behoren, voert zij aan dat de naam in het algemeen *"Movimento Revolucionario Jovem"* is en dat de per wijk georganiseerde onderdelen of groepen zijn. Dit is evenwel slechts een loutere *post factum*-verklaring die na reflectie na confrontatie met de bestreden beslissing tot stand is gekomen teneinde haar uiteenlopende verklaringen toch nog te verzoenen. Tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde verzoekster immers dat de groep in haar wijk vrij groot is en in elke wijk een eigen naam heeft met de naam van de wijk erbij (gehoorverslag CGVS, p. 9). Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien dat verzoekster steeds spreekt over de *"Grupo Revolucionario Jovem"* of *"de groep"* en niet over de beweging (gehoorverslag CGVS, p. 5, 8 en 9). Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ gebruikte verzoekster dan weer de naam *"Movimento Revolucionario Jovem"* (administratief dossier, stuk 13). Het is niet aannemelijk dat verzoekster, die beweert gedurende twee jaar actief te zijn voor deze beweging en die omwille van de problemen wegens deze activiteiten in België internationale bescherming vraagt, er niet in slaagt op consequente wijze deze beweging correct te benoemen. Dat er een internetartikel van *"Monitor de Angola"* bestaat waarin sprake is van de *"Movimento Revolucionario Jovem"* (verzoekschrift, stuk 4), doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Verder stelt verzoekster meermaals dat verweerders motivering subjectief is. Verzoekster brengt evenwel geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar asielaanvraag niet onbevooroordeeld zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in haar nadeel in de beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofdte van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Verweerder stelt dan ook terecht als volgt in de bestreden beslissing: *"Verder kunnen er ook enkele opmerkingen worden gemaakt bij uw beweerde betrokkenheid bij de groep. Ook hier zijn uw verklaringen alles behalve consistent te noemen. Zo haalt u aan, ondanks de bedreigingen die steeds door de politie geuit werden naar de groep toe, driemaal te hebben deelgenomen aan een manifestatie van de groep (zie gehoor CGVS, p.4). U verklaart bovendien dat er meestal bij elke manifestatie doden en gewonden vielen (zie gehoor CGVS, p. 13), waardoor mag aangenomen worden dat u zeer gemotiveerd moet zijn geweest om u te engageren en deel te nemen aan deze manifestaties. U haalt initieel ook aan dat u betrokken bent geraakt bij de groep via een vriendin en u haalt enkele zaken aan die u erg raken (zie gehoor CGVS, p. 5). Bovendien vermeldt u dat u samen met uw vriendin pamfletten ophing (zie gehoor CGVS, p. 6). Anderzijds tracht u echter uw betrokkenheid te minimaliseren door te stellen dat u niet echt betrokken bent bij de politiek en de groep (zie gehoor CGVS, p. 5, 6). U haalt zelfs aan dat u niet teveel betrokken wou geraken omdat u bang was dat u uw job zou verliezen (zie gehoor CGVS, p.6). Merkwaardig genoeg haalt u verder aan dat het nooit in u is opgekomen dat u zou kunnen opgepakt worden (zie gehoor CGVS, p. 6). Uw verklaringen duiden hier allerminst op een doorleefdheid en reflectie van iemand die bewust zou deelnemen aan manifestaties in een omgeving die repressief staat ten opzichte van mensen die zich negatief uitlaten over het heersende regime."*

Verzoeksters verwijzing naar de moed van personen die zich tegen een repressief regime engageren en naar de menselijkheid van de gedachte “mij kan of zal dit niet overkomen”, zijn louter blote beweringen die de motivering niet *in concreto* weerleggen en als dusdanig geen dienstig verweer.

Verder wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster niet weet wat er na haar arrestatie op 27 oktober 2014 nog verder is gebeurd. Dat zij geen contact meer heeft met haar groep en in België slechts beschikt over “schaarse middelen van toegang tot internet”, doet hieraan geen afbreuk. Immers verklaarde verzoekster dat zij nog contact heeft met haar ouders die van alles op de hoogte blijven via haar buurvrouw die ook lid zou zijn van verzoeksters groep (gehoorverslag CGVS, p. 3, 10 en 15). Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoekster naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

Tevens is verweerdsters vaststelling in de bestreden beslissing dat nergens informatie valt terug te vinden over een manifestatie op 27 oktober 2014 in Angola pertinent. Dat verzoekster wist dat 27 oktober 2014 een maandag was, doet hieraan geen afbreuk. Op welke wijze een verwijzing naar rapper Brigadeiro Dez Pacotes (verzoekschrift, stuk 6) de motieven van de bestreden beslissing zou kunnen wijzigen, kan niet worden ingezien.

Wat betreft de manifestatie van mei 2013 erkent verzoekster dat zij zich vergiste en dat deze plaatsvond op 27 mei en niet op 23 mei. Er dient evenwel opgemerkt dat verzoekster doorheen het gehoor steeds 23 mei vermeldt als datum van de manifestatie waaraan zij deelnam, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zij zich hieromtrent vergiste of dat zij “initieel verklaarde” dat 23 mei de datum ervan was. Verder kan niet worden ingezien op welke wijze de schrijfwijze van de namen die zij vermeldde met betrekking tot deze manifestatie, de motieven van de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen. Immers wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat verzoekster verklaarde dat deze personen gedood werden, terwijl uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat zij verdwenen. Verder verklaarde verzoekster tijdens haar gehoor op het CGVS geenszins dat de pamfletten die werden gebruikt, het enige kanaal was via hetwelke zij informatie over de dood van deze personen zou vernomen hebben. Dit klemmt des te meer daar verzoekster verklaarde dat zij tijdens de manifestatie gedood werden (gehoorverslag CGVS, p. 12). Over deze manifestatie en de beweerde dood van haar “collega’s” kan zij echter weinig verdere informatie geven (gehoorverslag CGVS, p. 12-13). De bestreden beslissing stelt dan ook terecht als volgt: *“Zo verklaarde u dat deze manifestatie van 23 mei 2013 georganiseerd werd omdat twee collega’s van u gedood werden omdat ze deelnamen aan manifestaties tegen de partij die aan de macht is (zie gehoor CGVS, p. 8). U gevraagd wie die twee collega’s dan waren, verklaart u dat ze Alves Casula en Isayas Kabulenge heten (zie gehoor CGVS, p. 8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat deze manifestatie in Luanda plaatsvond op 27 mei 2013 en dat het ging om de verdwijning van Isaias Cassule en Antonio Alves Kamulingue. U verklaarde uitdrukkelijk dat deze mannen zijn doodgeschoten terwijl ze aan het manifesteren waren, tijdens de manifestatie (zie gehoor CGVS, p. 12). U weet echter niet meer waar die manifestatie waar ze werden doodgeschoten plaats vond, noch waartegen ze op dat moment aan het manifesteren waren (zie gehoor CGVS, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter duidelijk dat deze twee mannen (van wie u echter de voor- en achternamen door elkaar haalt) niet meteen werden gedood maar na de protestactie verdwenen. Eén van hen werd zelfs pas twee dagen na de protestactie ontvoerd. U haalt tevens aan dat er tijdens die manifestatie in mei 2013 wel wat geduw en getrek is geweest door de politie, maar dat er geen doden en gewonden vielen en bij uw weten ook geen arrestaties waren (zie gehoor CGVS, p. 13). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat een tiental personen voor een korte tijd werd aangehouden en mishandeld. Deze arrestaties, waaronder zeker een langere aanhouding en beschuldiging van één arrestant, werden blijkbaar door verschillende bronnen vermeld, zodat toch mag aangenomen worden dat u, die verklaart actief te zijn voor mensenrechten en vrije meningsuiting, hiervan op de hoogte zou zijn. Ook uw verklaringen betreffende uw aanwezigheid op en betrokkenheid bij de manifestatie van mei 2012 missen dus elke geloofwaardigheid.”*

Verzoekster voert verder geen enkel inhoudelijk verweer tegen de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, die dan ook als vaststaand beschouwd worden: *“Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u geen weet hebt van andere groepen die ook deelnemen aan de manifestaties tegen het huidige regime in Angola (zie gehoor CGVS, p. 9). U verklaart dat uw groep, met name de Grupo*

Revolucionario Jovem de meest gekende is. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in de periode waarin u beweerde actief te zijn geweest, van 2012 tot 2014, meerdere groepsnamen de revue passeren, maar niet als dusdanig de naam 'Grupo Revolucionario Jovem'."

Wat betreft Nito Alves, beweert verzoekster dat zij tijdens het gehoor op het CGVS op de vraag hoe lang deze heeft vastgezet, antwoordde "een week of zo" (verzoekschrift, stuk 5), waaruit zij afleidt dat zij het niet meer weet. Hoe dan ook dient vastgesteld dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat Nito Alves twee maanden opgesloten was en zelfs een hongerstaking begon, terwijl verzoekster verklaarde dat hij een week (of zo) vastzat, hetgeen toch een opmerkelijk verschil is. Dit klemmt des te meer daar zij verklaarde dat hij het hoofd is van de groep waartoe zij stelt te behoren (gehoorverslag CGVS, p. 9). Dat zij niet precies weet van welke wijk hij afkomstig is, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen.

Er dient opgemerkt dat nergens in de bestreden beslissing ontken wordt dat er op 3 oktober 2014 in Angola een manifestatie plaatsvond met betrekking tot de brandstofprijzen (verzoekschrift, stuk 3).

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS